

LAPUENTE PERARNAU Jordi. *L'aviador de Vallcebre*.
La Revista de Vallcebre núm 14. 2012.

LA REVISTA de Vallcebre

Amb el suport de:

L' Aviador de Vallcebre

Si camineu pels cingles de Vallcebre, vora de la casa de cal Menut, hi veureu una mena de monument amb una creu. Va ser alçat fa molts anys en record al Pere Escarré Freixa, l'aviador de Vallcebre. En voleu conèixer la història?

En Pere vivia a Sabadell i era fill de l'amo de Rialp, la casa on actualment hi ha el Càmping el Berguedà. La seva mare era de cal Menut.

Era molt eixerit, alt i ben plantat. De petit ja tenia clar que volia ser pilot d'avió. Als seus pares no els feia gens de gràcia i es veu que van demanar al

L'Aviador de Vallcebre

mestre de l'escola que li tragués aquesta idea del cap. Explica el Joan de cal Xic que el mestre li va dibuixar o mostrar quatre avions i li va dir si li agradaven. Quan el noieta va dir que sí, el mestre li va respondre que 3 dels 4 avions s'havien estimbat i el pilot s'havia mort. "*Doncs jo seré l'altre, el que no s'ha estimbat!*", va dir el noi tot decidit. Després d'aquesta resposta, el mestre es va adonar que no hi havia res a fer...

El Pere era tinent alferes. Tots els presents, el Julio, la Ramona, el Joan i el Josep, coincideixen a dir que era molt bon aviador. Era una eminència pilotant, i per l'edat que tenia prometia ser un pilot d'alt nivell. Expliquen que feia vols rasants per Peguera o per Vallcebre, que tirava coses a la vall per festes des de l'avió, que feia vols picats fins a desaparèixer de la vista, piruetes de gran dificultat... Era molt valent i agosarat, i fins i tot una mica imprudent (afegeix el Josep).

Solia sortir des de l'aeròdrom de Sabadell. Quan venia a veure els seus familiars al poble, feia passades rasants i tot tipus de piruetes. La Ramona recorda que, més d'una vegada, volava tan baix que quan s'estava a cal Pastor havia arribat a cridar ben espantada: "*Que se'ns emporta la xemeneia!*".

El Josep i Joan comenten que alguna vegada l'avioneta desapareixia de la vista i deien: "*Ara sí que s'ha estimbat!*". "*Feia córrer mig poble amunt i avall!*", afegeixen mig rient.

Un dia, va passar per cal Menut per dir adéu a la seva padrina i familiars de la casa. Com solia fer, va fer un vol molt baix per poder saludar-los de ben a prop. Malauradament, aquesta vegada sembla ser que el motor de l'avioneta va fallar. Va intentar remuntar el vol sobre el cingle, però no se'n va sortir i es va estavellar a prop de la casa, al costat del grau del Jou. L'avió es va partir i va morir a l'acte. Era l'any 1956 i el Pere tenia menys de 20 anys. Perdia la vida fent una de les coses que més l'apassionaven: volar.

Aquest escrit ha estat fet gràcies a les aportacions fetes pel Josep de cal Tutó, el Joan de cal Xic, la Ramona i el Julio, en una activitat celebrada l'any 2009. Volem agrair-los la seva col·laboració, i molt especialment a un d'ells. Gràcies per tot, Julio!!!!